

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΟΤΗΝΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ

ΤΗΣ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΘΕΑΣΑΣ ΜΕΝΟΙ...

«Ιησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη οὐκ ἔστιν ὃδε· ἵδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν». Τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ἔδωκεν εἰς τὰς εὔσεβεῖς μυροφόρους ὁ νεανίσκος ὁ καθήμενος ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ μηνιμείου, ὡς ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος. Ήσαν δὲ αἱ μυροφόροι κατὰ τὸν αὐτὸν Εὐαγγελιστὴν Μαρία ή Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ή τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη, ὁ δὲ Λουκᾶς μνημονεύει καὶ Ἰωάνναν. Ο Ματθαῖος ἔξι ἄλλου, ἀφθαστος εἰς περιγραφήν τητητα, παρουσιάζει ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλωπρεπείᾳ. «Ἄγγελος γὰρ Κυρίου, καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλησε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἴερα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει χιών». Ο Ἰωάννης τέλος μὲ τὴν φιλοσοφικὴν σφραγίδα τῶν γραφωμένων του, παρουσιάζει τὸν ἀναστάντα Ἰησοῦν λέγοντα πρὸς τὴν Μαρίαν «Μή μου ἀπτού· πορεύου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα...»

Οι ὑμνογράφοι τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ τὴν μελίρρυτον γλῶσσαν των, μὲ τὴν κατανυκτικωτάτην μουσικότητά των καὶ μὲ τὸν λογοτεχνικόν των κάλαμον, ἀμιλλῶνται ποῖος πρῶτος καὶ ἀτώτερος νὰ φάλλῃ τὰ θεοπέσια ἀναστάσιμα. Ρωμανὸς ὁ Μελαδὸς καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ Σωφρόνιος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ Ἀνδρέας ὁ Κρήτης καὶ Θεόδωρος ὁ Στουδίτης καὶ Ἰωσήφ ὁ Θεονίκης καὶ Μᾶρκος ὁ Ἐφέσου. Τὰ ἐκατομμύρια τῶν Χριστιανῶν θὰ φάλλωσι σήμερον

‘Ηγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον

Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ

ΧΡΙΣΤ. Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

Ο ΓΛΥΚΥΣ Ἰησοῦς δὲν στοχάστηκε τὶς βρισές, δὲν ἀντέδρασε στὸ μαστίγωμα, δὲν φοβήθηκε τὸ θάνατο. Φορτωμένος τὸ βαρὺ σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου βαδίζει πρὸς τὸ Γολγοθᾶ, γιὰ νὰ μᾶς πλύνῃ ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες, μὲ τὸ θεῖκό Του αἷμα.

Κρέμεται γυμνὸς ἐκεῖνος, ποὺ στόλισε μὲ φωτεινὰ ἄστρα τὸν οὐρανὸν καὶ μὲ ὅμορφα ἀνδητὴ γῆ. Ποτίζεται μὲ χολὴ ἐκεῖνος, ποὺ μὲ χειμαρρὸν οὐρανίου τρυφῆς, ποτίζει στοὺς οὐρανοὺς τοὺς ἀγγέλους. Πεθαίνει δὲ Μέγιστος ἀνθρωπίστης, ποὺ ἐπικαλεῖται τὸν Πατέρα Του, γιὰ αὐτοὺς ποὺ τὸν σταύρωσαν. «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς...»

Τὸ συνταρακτικὸ δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ, βρίσκονταν πιὰ στὸ τέρματα του. Η τελευταῖα του σκηνὴ ἦταν ὁ λαξευτὸς πάνω στὸ βράχο τάφος. Καὶ μιὰ βαρειά πλάκα, εἶχε πέσει σὰν μαύρη αὐλαία πάνω στὶς τελευταῖες τραγικὲς στιγμὲς μιᾶς γόνιμης ἀνθρώπινης ζωῆς, ποὺ εἶχε ἀ-

κτινοβολήσει ἀπὸ πίστη, ἀγάπη, ἐλπίδα καὶ ἀρετῆ. Εἶχε πεθάνει, ὅπως πεθαίνουν μέσα στὰ φριχτὰ βασανιστήρια τους, δῆλοι οἱ ἀδικοσκοτωμένοι τῆς γῆς. Κοίτονταν πιὰ νεκρὸς καὶ άρρώστος, μέσα σ' ἓνα σκοτεινὸν κι ἀνήλιαγο τάφο.

Ξαφνικὰ ἡ σκηνοθεσία ἀλλάζει. Μέσα στὸν πένθιμο χῶρο, ποὺ εἶχε ἀποτελῆ ὁ Μεγάλος νεκρός, κάτι τὸ ἀπίστευτο ἔχει συμβεῖ. Πρὸς τὰ χαράματα τῆς τοίτης νύχτας, ἀπὸ τὴν μαύρην ἐκείνη μέρα τοῦ θανάτου Του, τὴν εὐλογημένη στιγμή, ποὺ ἡ θροπότελη αὐγὴ δίνει σιγανά τὸ σύνθημα τῆς γιὰ τὸ καθολικὸ ἔπνυντα τῆς πλάστης, ἐνορχηστρωμένο μὲ τὰ κελαϊδίσματα τῶν πουλιῶν, τὸ μεγάλο μυστικὸ ἀρχίζει νὰ δείχνῃ τὴν διαφάνεια του. «Ἴησοῦν τὸν Ναζαρηνὸν ζητεῖτε; Οὐκ ἔστιν ὃδε, ἀλλ ἐγήγερται.»

‘Αναστημένος, φωτεινός, στοργικός, νικητής, τοῦ θανάτου, κυρίαρχος τῆς ζωῆς. ‘Οχι πλέον ἀγκάθια, ἀλλὰ διφωτοστέφανος τοῦ Θείου μεγαλείου Του. Δὲν τρέχει πλέον αἷμα, παρὰ δόξα ἀπὸ τὶς πληγές του. Δὲν φαίνεται γυμνός, ἀλλὰ στολισμένος μὲ τὰ κάλλη τοῦ οὐρανοῦ. Δὲν ἀκούει τὶς βλασφήμιες τῶν Ιουδαίων, ἀλλ ἐυφραίνεται μὲ τὰ τρισάγια τῶν ἀγγέλων.

Στὴν εὐωδιασμένη γαλήνη τῆς νύχτας, ἀντιλαλοῦν χαριμόσυνα οἱ καμπάνες τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη.» Η ἀσθένεια, δὲ πόνος, ἡ θλίψη, ἡ πεῖνα

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ

21

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Αριθμὸς Φύλλου 204

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.—

«Αναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ». Οἱ Ἀγγελοι σήμερον μετὰ τῶν ἀνθρώπων θὰ συνεορτάσωσι διότι «Πάσχα ιερὸν ἡμῖν ἀναδέδεικται.» Ήτερος ὑμνογράφος καλεῖ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα «Δεῦτε πόμα πίσμεν καινόν» ὁδὲ χρυσορρήμαν Ἰωάννης ὁ ἐξ Ἀντιοχείας εἰς τὸν ὑπέροχον αὐτοῦ κατηχητικὸν λόγον ὅστις ἀναγινώσκεται πρὸ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, καλεῖ ἀπαντας ἡμᾶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς χαρᾶς. «Πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εύφρανθητε σήμερον. Ήτράπεζα γέμει, ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἔξελθει πεινῶν». Συμμετέχομεν εἰς τὴν μεγίστην ἔθρην ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ μετὰ τοῦ ὑμνογράφου ψάλλομεν. «Ἄρτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα ἡ μία τῶν Σαββάτων ἡ βασιλὶς καὶ κυρία. Ήερτῶν ἔθρην καὶ πανήγυρις ἔστι πανηγύρεων. Εν ἡ εὐλογούμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας». ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ἀνέστη! Νέοι, γέροι καὶ κόρες, ὄλοι, μικροί, μεγάλοι, ἔτοιμασθήτε μέσα στὶς ἐκκλησίες τές δαφοφόρες μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχῆτε· ἀνοίξετε ἀγκαλιές εἰρηνοφόρες διμπροστὰ στοὺς Ἄγιους καὶ φιληθῆτε· φιληθῆτε γλυκά χεῖλη μὲ χεῖλη, πέστε Χριστὸς Ἀνέστη, ἔχθροι καὶ φίλοι.

Δάφνες εἰς κάθε πλάκα ἔχουν οἱ τάφοι καὶ βρέφη ὀραῖα στὴν ἀγκαλιά δι μανάδες γλυκόφωνα, κοιτῶντας τές ζωγραφισμένες λειόνες, ψαλλούντες οἱ ψαλτάδες· λάμπει τὸ ἀστήρ, λάμπει τὸ χρυσάφι διὰ τὸ φῶς ποὺ χύνουντες οἱ λαμπάδες· κάθε πρόσωπο λάμπει ἀπ' τὸ ἀγιοκέρι διού πρατούντες οἱ Χριστιανοί στὸ χέρι. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

καὶ αὐτὸς ἀκόμα ὁ θάνατος, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης, χάνουν τὴν σημασία τους καὶ γίνονται καθαριμὸς τῆς ψυχῆς. Μὲ δλα αὐτὰ ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, ἡ σωτηρία ἡ δική μας παίρνει τὰ φερότα μεγάλα, ποὺ τὴν ὁδηγούμενην πρόσωπο λάμπει ἀπ' τὸ ἀγιοκέρι διού πρατούντες οἱ Χριστιανοί στὸ χέρι. Ο ΓΛΥΚΥΣ Ἰησοῦς δὲν στοχάστηκε τὶς βρισές, δὲν ἀντέδρασε στὸ μαστίγωμα, δὲν φοβήθηκε τὸ θάνατο. Φορτωμένος τὸ βαρὺ σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου βαδίζει πρὸς τὸ Γολγοθᾶ, γιὰ νὰ μᾶς πλύνῃ ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες, μὲ τὸ θεῖκό Του αἷμα.

Κρέμεται γυμνὸς ἐκεῖνος, ποὺ στόλισε μὲ φωτεινὰ ἄστρα τὸν οὐρανὸν καὶ μὲ ὅμορφα ἀνδητὴ γῆ. Ποτίζεται μὲ χειμαρρὸν οὐρανίου τρυφῆς, ποτίζει στοὺς οὐρανοὺς τοὺς ἀγγέλους. Πεθαίνει δὲ Μέγιστος ἀνθρωπίστης, ποὺ ἐπικαλεῖται τὸν Πατέρα Του, γιὰ αὐτοὺς ποὺ τὸν σταύρωσαν. «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς...»

Τὸ συνταρακτικὸ δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ, βρίσκονταν πιὰ στὸ τέρματα του. Η τελευταῖα του σκηνὴ ἦταν ὁ λαξευτὸς πάνω στὸ βράχο τάφος. Καὶ μιὰ βαρειά πλάκα, εἶχε πέσει σὰν μαύρη αὐλαία πάνω στὶς τελευταῖες τραγικὲς στιγμὲς μιᾶς γόνιμης ἀνθρώπινης ζωῆς, ποὺ εἶχε ἀ-

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιοτάτων	4ραχ. 60
Κοινοτήτων	> 150
Διαφ. Οργανισμών	> 150
Έξωτεροικού Δολλάρια	15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν. Ξέραις δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, άγγελίες κλπ. δρχ. 3 κατά στίχον

*Υπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύσεμενα η μή, δεν έπιστρέφονται.

ΔΑΙΚΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Η κοινότης Πορταρίδας γνωστοποιεῖ διτή τὴν 2αν Μαΐου έ.ξ. ήμέραν. Πέμπτην, καὶ ὡραν 4ην μ.μ. καὶ ἐν τῷ γηπέδῳ τῆς κοινότητος θά διεξαχθοῦν, δρᾶς καὶ ἔτος, οἱ λαϊκοὶ ἀθλητικοὶ ἀγώνες ὁς καὶ ἐθνικοὶ καὶ τοπικοὶ χοροί.

Τὰ ἀγώνισματα πού θά διεξαχθοῦν εἰναι:

1) Ἀλματάπλοιν, 2) ἄλμα τριπλοῦν, 3) ἄλμα εἰς ψυχός, 4) λιθοβολία, 5) σφαιροβολία, 6) δρόμος 100 μέτρων, 7) σκυταλοδρομία 4X100, 8) δρόμος, 1500 μέτρων, 9) ἐλευθέρα πάλη μεταξύ νέων Πορταρίδας, 10) χορός νεανίδων μὲ τοπικάς ἐνδυμασίας, κοινωνίτων Πορταρίδας, Ἀγ. Νικολάου, Νικήτης, Βάβδου, Γαλατίστης, Πολυγύρου, Ν. Τριγλίας καὶ Ζωγράφου.

Συμμετέχουν: οἱ Δῆμοι, Πολυγύρου καὶ Ν. Μουδανιῶν. Αἱ Κοινότητες: Ἀγ. Μάρμαντος, Ἀγ. Νικολάου, Ἀγ. Παύλου, Ἀθύου, Βάβδου, Γαλατίστης, Διουσίου, Ζωγράφου. Ο λύνθου, Καλλικρατείας, Ν. Πλαγίων, Ν. Ποτιδαίας, Ν. Τριγλίας, Ν. Γωνιᾶς, Ν. Φλογητῶν, Ν. Φακίας, Ν. Συλλάτων, Νικήτης, Σημάντρων, Πορταρίδας, Ἀγ. Παντελέμονος, Ἀγίου Προδρόμου, Ὁρμούλιας.

Εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν ἔκαστου ἀγώνισματος θά ἀπονεμηθῇ τὸ κάτωθι βραβεῖον:

1) Εἰς τὸν Νικήτην ἄλματος ἀπλοῦν, τεσκοῦρι, πρόνι, δωρεά κοινότητος Ἀγ. Μάρμαντος.

2) Εἰς τὸν νικητὴν ἄλματος τριπλοῦν, θειωτήρ, δωρεά κοινότητος Ολύνθου.

3) Εἰς τὸν νικητὴν ἄλματος εἰς ψυχός, θειωτήρ, δωρεά κοινότητος Σημάντρων.

4) Εἰς τὸν νικητὴν λιθοβολίας, τεσκοῦρι, πρόνι, ψαλίδι, δωρεά κοινότητος Ἀγ. Διουσίου.

5) Εἰς τὸν νικητὴν σφαιροβολίας, τεσκοῦρι, πρόνι, ψαλίδι, δωρεά κοινότητος Ζωγράφου.

6) Εἰς τὸν νικητὴν δρόμου 100 μέτρων, θειωτήρ, δωρεά κοινότητος Ν. Τριγλίας.

7) Εἰς τὸν νικητὴν σκυταλοδρομίας 4X100, τεσκοῦρι, πρόνι, ψαλίδι, δωρεά κοινότητος Πορταρίδας.

8) Εἰς τὸν νικητὴν δρόμου 1500 μέτρων, θειωτήρ, δωρεά δήμου Ν. Μουδανιῶν.

9) Εἰς τὸν νικητὴν ἐλευθέρας πάλης μεταξύ νέων Πορταρίδας, θειωτήρ, δωρεά κοινότητος Πορταρίδας.

Εἰς τὸν ἀνατέρων νικητάς, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων βραβείων θέλουσαί ἀπανεμηθῆ καὶ ἀναμνηστικὰ διπλώματα ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Χαλκιδικῆς.

Μετά τὸ πέρας τῶν ἀγώνων θά δοθῆ δεξιώσις εἰς τοὺς προσκεκλημένους ὑπὸ τῆς κοινότητος Πορταρίδας.

Ἡ ἐπιτροπή: Παναγ. Δαμάσκος πρόεδρος κοινότητος, Δημ. Ζέλλιος διητής δημοτ. σχολείου, Τασόπουλος καθηγητής σωματικῆς ἀγωγῆς, Βελέντιος Κωτανίδης γεωπόνος, Βούλα Ντασιόδη οἰκοκυρικής σχολής, Δημ. Διαμαντής σταθμάρχης χωρκῆς καὶ Χαράλαμπος Τριανταφύλλος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστόν, ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης Ἀπριλίου 1957, ήμέρας Δευτέρας ὁ σύνδεσμός μας θά προβῇ εἰς τὴν δηλητηρίασην τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ἀπὸ τῆς θέσεως «Μαλάμη Ράχη» καὶ ἐφ' δῆλης τῆς πλαγιᾶς μέχρι τῆς θέσεως «Καστανέες» ἢ Ψωράπορος. Η δηλητηρίασης θά συνεχισθῇ καθ' δῆλον τὸ διάστημα ἀπὸ 15 Ἀπριλίου μέχρι 31 Μαΐου 1957.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἔχοντας σκυλιά νὰ μὴ τὰ ἀφήνωσιν ἀδέσποτα ἐπὶ τῆς ἀνατέρω ἐκτάσεως πρός ἀποφυγὴν δηλητηρίασεως τῶν.

Ο πρόεδρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ο γεν. γραμματεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΓΔΑΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΔΥΝΘΟΥ

Τοῦ Καθηγητοῦ κ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ Β

‘Η τραγικὴ τύχη, τὴν ὅποιαν ἐπέβαλεν ἡ κατακτητικὴ πολιτικὴ τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας, ἥκολον θῆσης μὲ τὰς ἄλλας πόλεις, αἱ ὅποιαι ἀντεστάθησαν, καὶ τὴν Ὀλυνθόν.

‘Ο Φιλίππος ἐπέβαλε διὰ πολέμου τὴν μακεδονικὴν κυριαρχίαν, ἥ δοπια ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Ἐλληνισμοῦ. Ἐκ τῶν πόλεων, αἱ ὅποιαι προσβάλλονται προσβάλλονται πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον ἐπίκεινης πόλεως ἐσώθησαν διάσπαρτα πληθυντικά πολιτικά τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

—Οἱ ἴστοροι οἱ δύο τοῦ 4ου αἰώνος δονομάζουν τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὅτις ἡ νοίκη πράγματι μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ἴστοριαν τοῦ Μακεδόνας Βασιλέως (Φιλίππου II) ἥ Αμφίπολις κατελήφθη τὸ 358 π.Χ. Εἰς τὴν θέσην τῆς περιβλέπετον πάντας τὴν καταλυτικὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου.

